

Interessegruppen «Annerledesbarn»

v/ Anna M. Solberg

Bukholmvn. 43

1747 SKJEBERG

Dato: 01.okt.2014

HØRING – PRESISERING AV GRENSEN FOR SENABORT

Spørsmålet om grensen for senabort er et tema som reiser ulike interessekonflikter mellom mor, barn, storfamilie, helsevesen og samfunn. Vi synes av den grunn det er viktig å presisere grensen, og unngå bruk av skjønn.

Vår erfaring er at retten til å fullføre et svangerskap er en rett som er under mye sterkere press en retten til abort. Dette presset kan true kvinners rett til å bestemme over seg selv og sitt foster. Vårt inntrykk er at særlig unge kvinner, kvinner med særlige utfordringer som rus og ikke minst kvinner som bærer på et diagnostisert foster (som for eksempel trisomi) ofte blir rådet til abort, direkte og indirekte. Dersom man trosser «rådene» venter ofte fordømmelsen fra mange hold, samt utestengelse fra helseapparatet og helsevesen. En absolutt grense på 22 uker kan være til hjelp, fordi man da også setter en grense for abortpress.

Dessverre ser vi i dag at kvinner, som bærer på et diagnostisert foster der det er spørsmål om levedyktighet, aldri får en formell avslutning på oppfordringen til abort. Samtidig er det nå internasjonalt mer debatt enn noensinne om hva som er en «dødelig» diagnose, da det har vist seg at det som det tidligere var konsensus om har vist seg å være feil. Trisomi 13 og 18 blir betegnet som «uforenlig med liv» - noe som slett ikke alltid stemmer. Uansett, en kvinne bør alltid få lov til å velge å fortsette svangerskapet uten å bli møtt med «uformelle» sanksjoner. Vi vil derfor anbefale at man også ser på trisomi tilfellene spesielt, og vurderer om det kan være hensiktsmessig å utrede og utvikle tiltak som kan skjerme kvinner fra slikt abortpress.

Etter at dagens abortlov ble innført har man fått større aksept for abort generelt samt aksept om prinsippet selvbestemmelse. Dette har dessverre ikke (etter vårt syn) medført til at kvinner, som er vanskeligstilte eller bærer på et diagnostisert foster, får støtte på sin utøvelse av sin selvbestemmelse. Abort må aldri bli en plikt – hverken generelt eller for utvalgte grupper og situasjoner! En kvinne bør alltid møtes, og støttes, på sitt ønske om å fullføre sitt svangerskap når hun har gjort sitt valg. En strammere og mer presis grense for senaborter kan være til hjelp for kvinners selvbestemmelse.

Til slutt ønsker vi å presisere at senabort handler om noe mer enn bare kvinners rettigheter. Hva med fosterets rettsvern? Ett sted må vi begynne å ta hensyn til fosterets rettsvern. I dag opplever vi at

barn med trisomier ikke har rettsvern overhodet, men kan aborteres langt utover de fastsatte grensene. Vi mener det er feil, og diskriminerende. Faste grenser bør av den grunn også gjelde for foster med avvik, og senaborter utover den satte grensen bør ikke forekomme på bakgrunn av fosterets egenskaper.

Vi i gruppen «Annerledesbarn» vil gjerne bistå dersom man trenger mer info om våre erfaringer.

Med vennlig hilsen

Anna M. Solberg

På vegne av gruppen «Annerledesbarn»